



## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

14. Aliæ fulminis spirituales vtilitates.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45686**

40 Cap. IV. Fulmina Pharaonem, & Alphonsum, aliosq; castigantia.

fulmine ictis, reperiatur? Quid quod à cuneo Fulminis ramen-  
ta & rasura ad medicamenta utiliter adhibeantur? Alię quoque

Olaus mag.  
lib 5. cap. 16. vtilitates plurimae ex igne, aut fulminibus, seu in artes, seu in mo-  
res redundant. De rebus Orientalibus memorat Olaus Magnus,

apud Gothos & Sueonios, à fulmine tangi montes māmoream  
duritiem superantes, eorumque ictibus formari tum pyramides,  
tum columnas, quae non minore arte excisiæ videantur, quam hu-  
mano labore, & reliquæ à lapicidis conficiuntur. Quis non mi-

Sur. in com.  
sub. annum 1517. retur hic opificem DEVVM? Sed vel maximè hinc mores instruun-  
tur. Ut taceam, Martinum Lutherum Iurisprudentiæ adhuc stu-

diosum, in agro, cum socio deambulantem, repente, fulminis  
ictu, minimo minus, socium autem eius omnino examinatum  
fuisse, Lutherumque, ex illo terrore, Monachum factum. An non  
superbi hīc discunt metuere? Nam sicut fulmen igne id sursum e-  
uocante, & vi, qua è nube deiicitur, deorsum premente, obliquo  
plerumque motu fertur, atque idecirco summos præcipue montes,  
& præaltas turres ferit (ad eò, vt in Italia, quondam inter Sarra-  
cinam & ædem Féroniæ, turres fieri desierint, nulla nempe non  
earū fulmine deiecta) ita summa capita plerumq; ciuiis, certè gra-  
uius, à DEO puniuntur. Sicut fulmen valentiora vehementius ob-

Iac 4. 6. terit, cò quod non cedant, ita superbis ressir Deus, qui humilibus dat  
gratiā. Apud Aristotelem, in scuto fulmine icto, æs liquefactum,

Orofus li. 5. lignum quia exhalationi transitum dererat, nihil percessum legi-  
tur. Nec similitudine duntax, sed etiam reipsa fulmen superbii  
cap. 15. am notauit. Tradit enim Orosius, Lucij AElij Equitis Romani  
filiam fulminatam, omnibus vestimentis ac pectoris pedumq;  
vinculis dissolutis, monilibusque & annulis discussis. Ita fulmi-  
na, ita ignis, ita aër, & tempestates sunt Numinis satellites, & ho-  
minum doctores.

XIV. In igne, hominis DEVVM amantis virtutes intuemur. Vter-  
que ignis lucidus, calidus, celer est. Vterque sursum tendit. Nam &  
eius, qui DEVVM amat, lucent opera, calet affectus, nec patitur  
amor tarditatem: denique cælum versus semper mouetur; nec ter-  
ram petit, nisi violentiam patiatur. Quid quod celeritas Ange-  
lici motus hinc innotescit? quippe fulminis ocyo alis est. Vnde &  
Dominus ait: videbam satanam, sicut fulgur, de calo cadentem.

Immo

Immo & claritas eius fulgere exprimitur. Quippe boni Angeli *as-  
pectus erat, sicut fulgur.* Quin ipsius Filij hominis velocitas &  
claritas pariter, cum fulgere, comparatur. *Nam, sicut fulgur corus-  
cans de celo, in ea, qua sub calo sunt, fulget: ita erit Filius hominis, in  
die sua.* Et, quia celeritatis, atque claritatis similitudinem habe-  
mus, addamus & reliquas duas corporis gloriose dotes, *impaci-  
bilitatem, inquam, & penetrabilitatem,* qua itidem quodammodo  
in fulmine conspiciuntur. Aiunt enim, fulminis lapidem ob ve-  
hementem lentæ & viscosæ materiæ siccitatem, nulla ratione li-  
quari aut emolliri posse, tametsi durissimi alioqui silices liquefie-  
ri fundique, per artem, soleant. Quae est utique quædam *impaci-  
bilitatis imago.* *Penetrabilitatis* autem longè clarior, in fulmine,  
similitudo reperitur. Est enim quoddam fulminis genus, quod *cla-  
rum* vocant, subtile & flammeum, ita terebrans, ut per angustissi-  
ma quæque, ob puram flammæ tenuitatem, effugiat, nimiaque  
velocitate transiens, nihil denigret; immo ut dolia exauriat, nullo  
sui vestigio relicto, intactis operimentis; gladiisque illæsâ vaginâ,  
absumat; aut nummos, crumena nō attaminata: quin ut ipsa ani-  
malis ossa minutatim conterat, carne integra. Certè, hunc in mo-  
dum, Martia Romanorum Princeps grauida, partu exanimato ful-  
minata, citra vulum aliud incommodum, superuixit. Est & inferni  
ignis in fulmine, adumbratio. Etsi enim eo nihil vrat vehemētiūs,  
multa tamen fulmina habent, quod Aristoteles tradit, de igne in  
Pitheciis, qui non comburit; aut quod, in vino adusto, experientia  
monstrat, quo charta, vel pannus imbutus accendi potest, combu-  
ri non potest. Quid, quod ipsum incendium fulmine excitatum,  
&, ut aiunt, vix alio liquore, quam laete extinguibile, quemadmodum  
& Asbestus lapis semel accensus, quandam æterni ignis effi-  
giem repræsentat? Ita res mala malis, bonis bona sit materia medi-  
tandi; quemadmodum multi in Æthna, Vesuvio, alijsque ardenti-  
bus, & ignem cruentibus, saxis ac montibus, immo in salis cocti,  
atque alijs officinis, quas Vulcanus vrit; quin omni flamma aspe-  
cta, inferorum sibi incendia imaginantur. Quanquam nihil ad  
hanc rem cogitandam aptius fulmine.

Matth. 28. 3.

Luc. 17. 24.

Arist. de ad-  
mir. cap. 3.

Solin. cap. 11.  
& S. August.  
lib. 21. de Ci-  
uit. cap. 6.

XV.  
S. Beda, lib. 4.

F. erat.